

[Horn.]

område, og det kan måske også være nyttigt, at folketinget en gang imellem tager sig tid til at gå i detaljer om en række ting, som alle kender. Vi ved jo, at trafik er et af de områder, som alle mennesker kan tale med om. Vi ved også, at er der noget sted, hvor mennesket er rethaverisk, så er det, når det skal forsvare sin position i et givet trafikuheld.

Når jeg har bedt om ordet, er det for at gøre opmærksom på, at dette her ikke er en sag, som er ny. Det er noget, de nordiske lande har beskæftiget sig meget med, og vi har også en rekommandation liggende i Nordisk Råd, som er tiltrådt af alle lande, og som går ud på at henstille til regeringerne at søge at oprette et samarbejdsorgan for at løse dette problem. Det er nemlig sådan, at de 4-5 milliarder kr., trafikken koster de nordiske lande, skyldes jo de samme problemer fra land til land. Derfor skal vi være lidt forsigtige med nu ikke at mase os ind og begynde at lave noget helt for os selv uden om de andre. Der er jo ingen grund til, at hvert nordisk land ofrer penge på at løse de samme opgaver.

De organer, vi har, kan vel udbygges; som det er nævnt fra den højtærede ministers side, er det i høj grad et spørgsmål om penge. Jeg kan huske, at sidste gang vi drøftede det i nordisk trafikudvalg, var det i høj grad et spørgsmål, om der kunne skaffes penge nok til at løse disse forskningsopgaver; der var ingen af landene, der havde særlig mange penge til det — vi var vel dem, der havde færrest. Kan denne debat derfor føre til, at der stilles nogle flere penge til rådighed, så forskningen kan udvides, skal jeg hilse det med glæde.

Men jeg tror, man skal være forsigtig med at lave nye organer. Man skal benytte dem, man har, og koordinere dem med det nordiske samarbejde for at få det mest mulige for de færrest mulige penge. Det er et stort og omfattende forskningsarbejde, der må foregå, og det vil tage adskillige år — en hurtigt arbejdende kommission har ikke noget med virkeligheden at gøre.

Hvis der skal ske noget hurtigt, må man, som flere af talerne har været inde på det, begynde med politiet. Men her må man gøre sig én ting klart: først skal man sætte mere

politi ind; men hvis politiet skal opnå den effekt, som kan klare den hurtige løsning, må det mærke, at folketinget står bag det. Politiet er mange gange handicappet, fordi det nødigt vil gå alt for hårdt frem — jeg tror, det var hr. Per Møller, der gjorde nogle bemærkninger om, at det ikke måtte være alt for hårdt, men skulle være vejløsende; det er jo også sådan, politiet føler sin opgave. Men der er en masse tilfælde, hvor jeg — og jeg tror mange med mig — synes, at politiet kunne optræde noget mere håndfast både over for fodgængere, bilister, knallertkørere og andre. Det er jo ikke sådan, at det er bilisterne alene, der her er i skudlinjen; det er alle trafikanter, som mener, de selv kan bestemme, hvordan det skal være. Vi kan bare se her i København, hvordan man uden videre går over for rødt lys eller begynder at gå, når det er blevet gult. Der, hvor vi nu skulle se at få en nordisk ordening, er vi ved at vandre tilbage i vores gamle slendrian, som skaber mange vanskeligheder. Politiet bør i højere grad, end tilfældet er, slå til, og derfor bør folketinget stå bag politiet, der håndhæver den lov, som vi har bedt det om at få respekteret. Det kan ikke hjælpe, at politiet lades i stikken, når det en gang imellem må slå til over for de få procent bøller, der findes inden for alle trafikarter.

Baunsgaard: Når jeg uden for ordførernes kreds tager ordet i denne sag, er anledningen det spørgsmål, som det ærede medlem hr. Skræppenborg-Nielsen for kort tid siden stillede til justitsministeren vedrørende de automobiler, der er indregistreret med benzintanken liggende foran i bilen. Jeg må erkende, at det svar, justitsministeren dengang gav, ikke var helt tilfredsstillende for mig; jeg synes, det var vel negativt i anledning af den betydning, dette problem efter min mening har.

Jeg er enig med det ærede medlem hr. Skræppenborg-Nielsen i den begrundelse, han i sin tid gav for sit spørgsmål, og jeg finder, at det spørgsmål er så vigtigt for trafiksikkerheden — allerede, tør jeg sige, på grundlag af de erfaringer, vi har haft i det sidste par år med det antal ulykker med brand til følge, der er sket — at jeg mener, det er rimeligt — selv om jeg erkender, at